

РЕШЕНИЕ

№ 316

гр. Момчилград, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело № 20225150100487 по описа за 2022 година

Производството е по чл.49 ал.1 от СК- развод по исков ред.

В своята искова молба ищцата Е. А. заявява, че със ответника М. Т. са сключили граждански брак на 04.06.2019г. в Германия, за което е бил съставен акт № ***/ 09.09.2022г. на общ.Стамболов, обл.Хасково. От брака са нямали родени деца.

В началото бракът им протичал нормално, като заживяли в Германия. Преди една година поведението на ответника към нея се променило, като ищцата твърди, че не споделяли еднакви виждания за съвместен живот, което е довело до тяхната фактическа раздяла преди повече от една година. Бракът им бил дълбоко и непоправимо разстроен, и не било в интерес на семейството и обществото неговото бъдещо съществуване, и това е било по вина на ответника. Считала, че брака им е непоправимо и дълбоко разстроен, и като такъв следвало да бъде прекратен, и моли съда да постанови прекратяване на брака им по вина на съпругата. Претендира разноски.

В съдебно заседание, лично и с адв.А. С., поддържа предявената искова молба, така както е предявена.

Ответникът, уведомен за постъпилата искова молба чрез друго лице по реда на чл.47 ал.1 от ГПК /Айтен Ерхун М.- близка/, не е отговорил в законоустановеният 1-месечен срок. За съдебно заседание уведомен чрез друго лице по реда на чл.47 ал.1 от ГПК /К.Р.Т./, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От приложеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, издаден въз основа на акт за сключен граждански брак № ****/09.09.2022г. на Община Стамболов, обл.Хасково, се установява, че страните по настоящото производство Е. А. с ЕГН- ***** и М. Т., роден на *****г., са сключили граждански брак на 04.06.2019г. в Германия, като ответницата е приела да носи своето фамилно име А..

Като свидетел по делото е разпитано лице Карамфил Карамфилов, баща на ищцата, който сочи, че Е. е омъжена за М., и заедно са живели 1 година, като от 2 години не живеели заедно, и това се дължало на поведението на ответника. Последният играел комар, ползвал наркотици и на няколко пъти физически е посягал на дъщеря му, и то го знаел от нея. Свидетелят заявява, че с М. са работили заедно в Германия в строителството, но го видял да ползва наркотици, за което казал на своята дъщеря. М. е започнал да пие алкохол и да кара кола, и в това състояние е посягал на дъщеря му. Дъщеря му се опитала да запазят брака, но не се получило и затова е заявила, че ще се разделят, като дори отишли за няколко месеца в Турция, но и това не помогнало. Дъщеря му си тръгнала заради тормоза, алкохола и комара на ответника. За физическото посегателство първоначално е криела, но след това му е казала, и сега не искала да живее повече с М.. Последният е бил в Германия, където работел, но не се чували с дъщеря му, били разделени от две години, и той смятал, че те не могат да живеят заедно.

От изложеното е видно, че са налице предпоставките за допускане на развод, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака, по вина на ответника. Ищцата е категорична в желанието си за развод, което го изразява недвусмислено в своята искова молба и в изразеното в с.з. становище.

Наличието на дълбоко и непоправимо разстройство на брака се

установява с показанията на свидетеля Карамфилов- баща на ищцата, който заявява, че страните са разделени от две години, и раздялата се дължала на поведението на ответника, който злоупотребявал с алкохол и комар, и посягал физически на дъщеря му, и тя е желала да се разделят, като свидетеля изрично посочва, кой има вина за това- а именно ответникът.

Сиреч, от показанията на свидетеля се установяват твърдяните в исковата молба обстоятелства за наличие на отчуждение между съпрузите, което е довело до трайна фактическа раздяла, продължила повече от две години, което е довело до изпразване от смисъл и съдържание на тяхната брачна връзка. Тези показания са достатъчни за да се стигне до извода, че разстройството на брака между страните се дължи на виновното поведение на ответника- събрани са доказателства, че между страните са загубени чувствата на любов и уважение в семейната общност, и в нея се възцарило безразличие и апатия.

Т.е., за настоящия състав на съда е безспорно установено едно- а именно, че в семейството на страните по делото са изчезнали добрите отношения, уважението, любовта и взаимността, като причините за това са установени по един безспорен начин- това се дължи на виновното поведение на съпруга, ответник по настоящото производство. Т.е., по така описания начин, със своето поведение и своите действия, съпрузите са изразили по недвусмислен начин, своята сериозна и непоколебима воля за нежеланието си да бъдат едно нормално семейство, като това се дължи в основни линии на поведението на ответника.

Очевидно е, че съпрузите по гореописания брак живеят по този начин дълги години, не са положили достатъчно усилия за запазването или възраждането на същия, поради и към настоящия момент ще е обществено неприемливо запазването му. Последното би означавало да се запази една конкретна брачно-правна връзка, която е лишена от смисъл и съдържание- а от това никой няма нужда.

Предвид на това съдът намира, че са налице условията за прекратяване на брака, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака по вина на ответника.

Съдът намира, че не са налице условията за приложението на чл.106 ал.1 от СК, т.к. налице данни по делото, че страните нямат родено от брака

дете. Ето защо съдът не се произнася по въпроса за упражняване на родителските права, определяне на режим на лични отношения между родители и деца, както и за присъждане на съответна издръжка на децата.

Предвид липсата на искане от страна на ищеца за произнасяне по въпроса със фамилното име на съпругата след брака, то и съдът не се произнася по този въпрос. Липсва искане и за определяне на издръжка между съпрузите по делото, както и за някакви имуществени претенции, един към друг, поради и което съдът не се произнася по такива. Съдът, предвид на обстоятелството, че страните нямат семейно жилище, и няма твърдение в това отношение, не се произнася по този въпрос.

От събраните по делото доказателства, обсъдени в предходните абзаци, и предвид твърдо изразеното от ищцата желание за прекратяване на брака им, съдът намира, че следва да бъде прекратен техния брак, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, по вина на ответника.

При този изход на делото ответникът следва да заплати по сметка на РС- Момчилград сумата от 15 лв, представляваща част от определената окончателна държавна такса от 40 лева, като ищцата е заплатила първоначална д.т. от 25 лева.

При този изход на делото и с оглед на вината за разстройството на брака следва в полза на ищцата да се присъдят и направените от последната деловодни разноски в общ размер на 825 лева, от които 25 лева- държавна такса и 800 лева- адв.възнаграждение.

Водим от изложеното , съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА сключеният на 04.06.2019г. в Германия граждански брак между Е. А. с ЕГН- ***** и М. Т., роден на *****г., за който е бил съставен акт № ****/ 09.09.2019г. на общ.Стамболово, обл.Хасково, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, **по вина на отв. М. Т.**, роден на *****г.

Съдът не се произнася по въпросите, свързани род.права, със семейно жилище, издръжка между съпрузи и фамилно име на съпругата поради липса на искане.

ОСЪЖДА М. Т., роден на *****г., да заплати по сметка на РС-Момчилград, сумата 15 лева- окончателна държавна такса.

ОСЪЖДА М. Т., роден на *****г., да заплати на Е. А. с ЕГН-***** , сумата от 825 лева- сторени от последната разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщението пред ОС-Кърджали.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____